

Slíbený rozhovor s novým ředitelem ZUŠ panem Tomášem Charvátem

A. K.: Ještě jednou gratuluji novému řediteli ZUŠ v Českém Brodě.

T. CH.: Nevím, jestli je vůbec k čemu. Myslím, že ještě zdaleka nevím, co všechno mě v novém postavení čeká. Cítím se často jako muzikant hrající z listu.

A. K.: Dobrý muzikant jistě zvládne i to. Nejspíš Vás ale čeka více starostí než radostí. Do konkurzu jste se přihlásil dobrovolně...?

T. CH.: Dlouho jsem to zvažoval. Myslím, že rozhodla až dohoda mezi kolegy, že by v konkurzu neměl chybět učitel hudebního oboru. Taký doma jsme to probírali ze všech stran a jsem rád, že od manželky Zdeny cítím podporu, i když zrovna nejásá...

A. K.: Když jsem se před čtrnácti lety začal jako přivandrovalc rozhlížet po Českobrodsku, asi nejvíc jsem tu postrádal možnost aktivního pěstování kultury. Jako oáza tu pak zapůsobila společnost Vox Bohemicalis. Jste dvanáctým rokem jejím uměleckým vedoucím. Neodstavíte teď coby ředitel Vox na vedlejší kolej?

T. CH.: To nesmíme dopustit! Záměrně říkám nesmíme, protože Vox je za ta léta živým organismem a myslím, že mu docela prospěje, když se o některé starosti podělím ať se členy sboru či společnosti. Jinak to asi nepůjde. Kvalitu však musíme dokázat udržet.

A. K.: Co pěvecký sbor nabídně v nejbližších měsících?

T. CH.: Největší soustředění si tradičně vyžádá příprava programu na Kouřimské hudební slavnosti. Vedle Pergolesiho Magnificat bychom rádi zařadili Brixioho motteta, komorní orchestr přednese Divertimento Bohuslava Martinů a Haydnův Houslový koncert. Navíc nás letos českobrodská farnost požádala o koncert v rámci týdne křesťanské kultury na počátku

května u příležitosti 870. výročí posvěcení kostela sv. Gotharda. Zde bychom rádi uvedli Lassovu Missu Octavi toni a dále věříme, že se nám podaří nacvičit průřezový cyklus duchovních písní, které se ve zdejších kostele zpívaly v různých epochách zdejší bohaté historie.

A. K.: To jsou pořádná sousta! Jak se přitom vyrovnáváte s permanentní geneační výměnou?

T. CH.: Vox z tohoto pohledu nemůže mít srovnatelné podmínky s řadou známých těles, která mohou neustále doplňovat své hlavní sbory ze „záložních oddělení“. My se musíme spolehat jenom na dorůstání zpěváků ze dvou přípravných oddělení. Rád bych ale také nacvičil aspoň základní stálý repertoár, který bychom postupně obohacovali a pro významné příležitosti vždy doplnili něčím jedinečným.

A. K.: Sboru i jeho příznivcům tedy popřejme, aby nadále rozdíval radost z kvalitního umění. Jaké proměny můžeme čekat pod vašim vedením v českobrodské Základní umělecké škole?

T. CH.: Škola se rozvíjela v průběhu celé své dosavadní existence. Jistě je na co navázat. Chtěl bych, aby škola nabízela zájemcům o umění co možná nepestřejší paletu činností. Věřím v potenciál zdejších kumštýřů. Úspěch je především v motivaci lidí. Rád přispěji ke skutečnému partnerství mezi našimi žáky, jejich rodiči, pedagogy a dalšími přáteli školy. Jistě pak společně dokážeme sehnat i prostředky na další rozvoj jak zázemí školy, tak i na nové umělecké projekty.

A. K.: Zmínil jste zázemí. V poslední době jsme mohli v obou budovách ZUŠky sledovat čilý stavební ruch. Co se změnilo?

T. CH.: Především máme zrekonstruovanou střechu hlavní budovy a podkrovní je teď připravené k vybudování výtvarného ateliéru. Musíme se teď pokusit sehnat prostředky na dokončení tohoto záměru. Podařilo se nám také z různých skladů a dalších nevyužitých prostorů vytvořit další nové třídy.

A. K.: Domnívám se, že umělecká škola je pro Brod obrovskou hodnotou. Není škoda, že je o ni poměrně málo slyšet?

T. CH.: Máte pravdu. Nesmíme zapomenout ani na vlastní prezentaci. Měli bychom o sobě dávat českobrodské společnosti více vědět – ve Zpravodaji, na internetu, prostřednictvím Městského kulturního a informačního centra, na školách i třeba při přátelském posezení se sponzory. Vždyť působení zdejší umělecké školy i společnosti Vox Bohemicalis významně přesahuje hranice města a je, věřím že v tom nejlepším smyslu, výraznou vizitkou Českého Brodu, za níž se rozhodně nikdo nemusí stydět. Vždyť jistě málokdo ví, že například výtvarný obor měl zastoupení svých prací až na výběrové celostátní přehlídce ZUŠ. Taneční oddělení pod vedením Evy Koberové pak svojí činností zasahuje až do Prahy. Na počátku letošního roku jsme za jejího velkého osobního nasazení pořádali okresní kolo taneční soutěže ZUŠ. Čtyři z pěti choreografů, které pro letošní ročník se svými žáky připravila, postoupily do krajského kola. Devátého února jsme přivezli pěknou řádku prvních umístění v okresním kole soutěže v sólovém zpěvu v Pečkách.

A. K.: Zbývá Vám ještě čas na relaxaci?

T. CH.: Zpěváci i muzikanti o mně ví, že se vlastně nejvíc „dobjímám“ při povedených zkouškách a na koncertech. Někdy zaslechnu poznámky o uprech – ze členů sboru a orchestru prý vysávám energii a sám si ji doplňuji.

A. K.: Tak jinak. Co když Vám po takovém dobití přece jen zbývá pár volných chvil.

T. CH.: To jsem asi nejraději s rodinou, ke které tradičně patří i pes, na zahradě.

A. K.: A když si konečně sednete?

T. CH.: Dobrým jídlem a sklenkou výtečného vína z českobrodské vinotéky rozhodně nepohrdnu.

A. K.: Máte nějakou gurmánskou specialitu?

T. CH.: Steak a la vtelka Mája.

A. K.: Co prosím?

T. CH.: Na recept byste se musel zeptat manželky Zdeny.

Přeji Vám tedy hodně tvůrčího elánu, vytrvalosti, síly i spokojenosti v životě uměleckém i osobním.

Za rozhovor upřímně děkuje Aleš Kašpar, al.kaspar@centrum.cz